

k § 186 třetí dílčí novely k obč. zák. (viz na př. rozh. Sb. n. s. č. 11149, 3389 a j.). Neručí tedy přejímatel za všechny dluhy zcizitelovy a neručí zejména za dluhy s převzatým podnikem nebo jměním nesouvisící. Taková souvislost a takový vztah závazku k podniku nebo ke jmění není tu v souzeném případě již proto, že jde o závazek Josefa P-ého staršího, zakládající se na § 166 obč. zák. Při takových závazcích není takový vztah, jaký má na mysli ustanovení § 1409 obč. zák., ani myslitelný a nepadají proto takové závazky v rámec tohoto ustanovení, jehož účelem jest zřejmě chrániti věřitele uzavírající právní jednání (zpravidla obchodního rázu) v důvěře, že je tu jisté jmění zaručující plnění i pro případ, že tato záruka přejde do jiných rukou. Není-li tu však zmíněné souvislosti dluhu s postoupeným jměním, nelze žalobní nárok dovozovati z řečeného ustanovení zákona a netřeba se obíratí ostatními dovolacími vývody, uplatňujícími dovolací důvody čis. 2 a 3 § 503 c. ř. s.

Čís. 15354.

V návrhu na povolení exekuce zabavením nároku povinného proti dobrovolnému dobročinnému (podpůrnému) spolku z důvodu jeho členství u tohoto spolku jest hledíc k ustanovení § 290 čis. 1 ex. ř. odůvodniti a po případě i osvědčiti, že nejde o podporu nezabavitelnou podle uvedeného zákonného předpisu.

(Rozh. ze dne 21. srpna 1936, R I 919/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce exekuci zabavením práva příslušejícího povinnému proti poddlužníku spolku »Wohlfahrtsverein P.« podle určitých předpisů stanov a jednacího řádu, zejména na vyplacení podpory 6.000 Kč. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 54 čis. 3 ex. ř. jest nutno, aby vymáhající věřitel uvedl v exekučním návrhu vše, co jest podle povahy případu důležité pro nařízení, jež soud povolující nebo exekuční má vydati pro vedení exekuce. Soud potřebuje tyto údaje proto, aby mohl posouditi nejen zabavitelnost práva, nýbrž také vhodnost navržených exekučních prostředků a tvrzené podstatné okolnosti musí býti také dle § 55, odst. 2 ex. ř., je-li toho třeba, prokázány (srv. rozh. 11274, 11678 a 12368 Sb. n. s.). Vymáhající věřitel však v exekučním návrhu uvedl pouze, že povinné straně přísluší proti poddlužníku podle určitých ustanovení stanov a jednacího řádu práva, jichž zabavení se dožaduje, nepředložil ani stanovy, ani jednací řád a neudal, o jaká práva podrobněji a konkrétně jde, a o tvrzené podpoře neuvedl podrobněji, o jakou podporu jde, aby se mohlo posouditi, zda se na ni nevztahuje ustanovení § 290 č. 1 ex. ř. Nevyhovuje proto úprava exekučního návrhu předpisu § 54 č. 3 ex. ř.